

Erfaringsrapport: Aasiaat, september 2018

I stedet for 9. semesters valgfag besluttede min læsemakker og jeg at udskifte de trygge danske rammer med ukendte græsgange på Grønland. Det viste sig at være en god beslutning!

Et lille års tid i forvejen blev vi via facebook-opslag og rygter på studiet gjort opmærksomme på, at muligheden for et grønlandsk praktikophold forelå. Idéen om at kombinere læring og faglig udvikling med rejse og naturoplevelser virkede yderst tiltalende for os begge. Derfor var det blot et spørgsmål om at få skrevet en ansøgning og sætte de rette ting i bevægelse. Heldigvis blev både min læsepartner og jeg tildelt en plads det samme sted, nemlig i Aasiaat.

Aasiaat er den femte-største by på Grønland. Det er en lille klippeø med rundt regnet 3.000 indbyggere. Man flyver dertil med AirGreenland og mellemlander i Kangerlussuaq (Søndre Strømfjord), der kan betragtes som knudepunktet for al flytrafik. Billetterne koster ikke spidsen af flyveren, men næsten. Vi kom af med ca. 8.000 kr. t/r. Dette er den væsentligste udgift på turen, som alt i alt beløb sig til omkring 17.000 kroner. Afhængigt af individuelle planer og ønsker kan det gøres både en anelse billigere og dyrere, og de 17.000 kr. er blot nævnt for at give dig (kære læser) en overordnet idé om, hvad der skal budgetteres med. I den forbindelse skal man være forberedt på, at priserne i supermarkederne er ganske opskruede. Med snilde og tilbudsnaese kan det dog lade sig gøre at holde madudgifterne på et tåleligt niveau, men 40 kroner for en frisk broccoli eller 360 kroner for en lille kas' bajer er ikke uhørt. Til gengæld er det billigt at bo deroppe. IMCC Grønland står for at formidle kontakten mellem den studerende og det pågældende sygehus og foranstalter således også indlogeringen. For 850 kroner boede vi hele måneden i livsstilsambulatoriet – få meter fra den daglige arbejdsplads. Vi havde hvert vores værelse og var generelt tilfredse med boligforholdene. Eftersom patienthotellet i disse dage nærmer sig sin færdigbyggelse, må fremtidige stud.med.'er imidlertid forventes at blive indkvarteret dér.

Med hensyn til internetadgang kan man lukrere på, at sygehuset har en nogenlunde velfungerende WiFi-forbindelse – uden at den er prangende. På resten af øen er man henvist til afskærmning fra omverdenen, medmindre man vælger at tilkøbe (dyre!) data. Vi klarede os fint uden.

Selve arbejdsdagene begynder kl. 7.45 til kombineret morgen- og røntgenkonference. Der er som regel 5-6 læger til stede, foruden de studerende. De fordeler stuegangs-, ambulatorie- og vagtfunktionerne imellem sig. Som studerende kan man koble sig på, hvor man har lyst. Det er et stort privilegium. Man indgår ikke i normeringen og har således ingen produktionsmæssige forpligtelser. Der er dog rig mulighed for at bestille noget, såfremt man ønsker dette. Hovedparten af lægerne er dansktalende, venlige og imødekomende. De vil gerne supervisere og har blik for, hvad der er spændende for studerende at se og opleve. Som altid handler det om aktivt at opsøge læringssituationerne. Personligt var jeg ret begejstret for arbejdets enorme alsidighed og fik stort udbytte heraf. Blandt andet fik jeg indblik i – og erfaring med – hidtil ukendte specialer såsom gynækologi, pædiatri, oftalmologi og otorhinolaryngologi; erfaring, som kan blive katalyserende for afklaringsprocessen vedr. specialevalg. I det hele taget synes jeg, det var fascinerende at opleve, hvordan sygehuset var dimensioneret til at kunne rumme den mangfoldige gruppe af patienter, som dukkede op. Det er ydermere tankevækkende, hvordan de logistiske forhold fx adskiller sig mærkbart fra de danske og ofte besværliggør optimal behandling. Patienterne i de omkringliggende bygder nås via båd

(planlagte besøg) eller helikopter (akutte tilfælde). Jeg fik mig lusket med på hele to sejlture og en helikopter-evakuering. Det var i sagens natur mindeværdige oplevelser.

Apropos oplevelser: I september måned indbyder omgivelserne til vandring, fiskeri og sejlads. For flere, mere konkrete tips og tricks til weekend- og fritidsaktiviteter vil jeg undlade at gentage min vens ord og i stedet henvise til hans erfaringsrapport (ligeledes fra september 2018).

Afslutningsvist vil jeg bare opsummere: Et klinikophold på Grønland har mine varmeste anbefalinger!

Et diskret udvalg af billeder fra turen.